

בחברה הגיאוגראפית הישראלית

1. ייסוד החברה הגיאוגראפית הישראלית

ב־17 ביולי 1961 הוקמה בכנס־היסוד, שנערך ב"מרכז לתרבות־העמים" בירושלים, החברה הגיאוגראפית הישראלית (Israel Geographical Society). בכנס השתתפו כ־80 איש, הן גיאוגראפים מקצועיים, והן שוחרי גיאוגראפיה מקרב הקהל הרחב. בתקנונה קבעה החברה את מטרותיה העיקריות הבאות: הרהבת המחקר הגיאוגראפי; יצירת קשרים בין אנשים ומוסדות, העוסקים בגיאוגראפיה, ובכלל זה טיפוח מגע הדוק עם מוסדות וחברות גיאוגראפיים בארצות אחרות; וכן הבאת דבר הגיאוגראפיה לציבור הרחב.

הכנס נפתח על־ידי הפרופ' ד. עמירן. הגב' א. רמון הרצתה על "המורה והחברה הגיאוגראפית" ומר מ. ידעיה — על "החברה הגיאוגראפית וההתיישבות". ד"ר ד. ניר הביא את הצעת התקנון של החברה. בחלק העיוני של הכנס הרצו: הפרופ' י. שטנר — על "הסתכלויות מורפולוגיות בסיני הדרומי"; הד"ר ש. אביצור — על "אדם ועמלן בנוף של ארץ־ישראל"; הפרופ' ד. עמירן — על "חידושים בתחבורת ארצות־הברית"; הד"ר מ. בראור — על "הגבולות החדשים באפריקה"; והד"ר י. קרמון — על "תעשיית־פלדה בצפון־מערב אירופה".

מוסדות החברה הם: הוועד הארצי, שנבחר לתקופה של שנתיים (הפרופ' ד. עמירן — יושב־ראש; הד"ר דב ניר — מזכיר־כבוד; הגב' שושנה גלעד־באור — גזבר־כבוד; ד"ר ש. אביצור, ד"ר מ. בראור ומר א. פאטקין); וועדת־הביקורת, שחבריה הם: הפרופ' י. שטנר, מר ע. ברוש ומר א. שיק.

2. הפעילות בסניפים

עד תחילת דצמבר 1961 נתארגנו סניפים בירושלים, בתל־אביב, בחיפה ובבאר־שבע. ב־1 בנובמבר הרצו בתל־אביב הפרופ' ד. עמירן על "צ'ילי הצפונית"; והד"ר י. פאפוריש על: "רשמייסור באוזבקיסטאן"; ב־2 בנובמבר הרצה הד"ר דב ניר בירושלים על "נופי צרפת"; ב־14 בנובמבר הרצה מר א. שחר בחיפה על "ערים גדולות בעולם"; ובאותו תאריך הרצה הפרופ' ד. עמירן בבאר־שבע על "מדבר בצ'ילי הצפונית". בסניפים נבחרו ועדים מקומיים ועובדה תכנית־הרצאות לשנת תשכ"ב כולה.

3. כנס־העיון הראשון

ב־4 בדצמבר 1961 נערך בירושלים כנס־העיון הראשון של החברה הגיאוגראפית הישראלית, שהשתתפו בו כ־90 מחברי החברה. בישיבת־הבוקר, שנתקיימה באולם־שילר של הגימנסיה העברית ברחביה, הושמעו הרצאות על בעיות האקלים על־ידי: מר נ. רוזנן, מנהל מדור־האקלים בשירות המטאורולוגי, על "שינויים אקלימיים בהווה"; מר מ. לוי, מהמדור לחיזוי בשירות המטאורולוגי, על "פענוח מטאורולוגי

בחברה הגיאוגרפית הישראלית

של תצלומי הלוויינים; וד"ר ג. סטנהיל, מהמכון הלאומי והאוניברסיטאי לחקלאות, על "מדידת הקרינה למטרות אגרומטאורולוגיות". הרצאות אלו, שנתברכו בחידושים מרובים, עוררו התעניינות דרוכה בקרב קהל־השומעים.

שיבת אחר־הצהריים, שנתקיימה באולם־ההרצאות של המחלקה לגיאוגרפיה בבניין "טרסה־סאנטה", הוקדשה לבעיות החקלאות. הד"ר י. קידר הרצה על "מיון אזורי החקלאות בעולם"; הד"ר מ. בראוור — על "החקלאות בבולגאריה"; והפרופ' ד. עמירן — על "החקלאות הטרופית בהדגמה של האזורים הפנימיים של בראזיל". הכנס ננעל בדברי־סיכום של הפרופ' י. שטנר.

בישיבת ועדה־חברה, שנתקיימה באותו יום, הוחלט לקיים יום־שדה של החברה בחבל־ערד בימים 21—22 במאי. כמו־כן הוחלט לארגן את הסקציות המקצועיות, שתעסוקנה בעריכת מחקרים אזוריים.

לזכרו של הד"ר יצחק ברור

הד"ר יצחק ברור ז"ל, שנעקר מתוך שורותינו ללא עת, נמנה עם חבורת החוקרים והמחנכים בישראל, הרואים בתפקידם שליחות־חיים והמתמכרים לביצועה בכל להט־מעשה, ללא שיור. כמורה בבית־הספר הריאלי בחיפה להיסטוריה ולגיאוגרפיה היתה לו הזכות לחבב מקצועות אלה על דורות של תלמידים ולהקנות להם ידיעות מעמיקות בהם. לפני כמה שנים הוטל עליו הפיקוח על הוראת הגיאוגרפיה בכל רשת החינוך במדינה, ובתחום זה פעל גדולת, הן בהדרכת חבריו המורים הצעירים והן בהעלאת רמת המקצוע. מן הראוי לציין, שהמנוח לא הסתפק בהישגיו בשדה ההדרכה וההוראה, אלא ראה חובה קדושה לעצמו לשקוד על התקנת כלים מתאימים להפצת ידיעות ההיסטוריה והגיאוגרפיה בחוגים רחבים, ככל האפשר, על־ידי חיבור סדרה של ספרי־לימוד, מפות ותרשימים, המצטיינים באיכותם הגבוהה, שישמשו ללא ספק עוד שנים מרובות מקור דעת לציבור התלמידים. — המחנה הגדול של תלמידיו ישמור באהבה את זכרו של הד"ר ברור, כמורה בעל שיעור־קומה וכחבר בעל לב רגֶץ, שהתעניין במסירות בגורלם והשתדל בכל כוחו לסייע להם במצוקתם.

י. שפירא